

ΦΤΟΥ

Τετάρτη, 23 Ιανουαρίου 2013

4:59 μμ

53

Το 'ΦΤΟΥ' είναι μια ηχομιμητική λέξη του φτυσιματος ή εμπτυσμου.
Λεγεται από παιδια και ενηλικες.

Φτου ξελευτερία

Φραση του κρυφτου εναρξη απελευθερωσης

*Ἐξελεύθερος καὶ ἀπειλεύθερος διαφέρει. Ἐξελευθένους μὲν γὰρ λέγουσιν
τοὺς διὰ χρόνος προσθέντας τοῖς δανισταῖς γενομένους· ἀπειλευθένους δὲ,
τοὺς ἔπειτα ὑπολυθέντας συνήθως. Cod. Gud.*

Φτου και βγαινω κρυμμενος και ακρυφτος

Φτου κι άπ την αρχή

Κατά τον Φ. Κουκουλέ φράση του δασκάλου προς το μαθητη που σημαινει
φτύσε στην πλακα σου και σβύσε το λαθος και ξαναγράψε το από την αρχή.
Σημερα το λεμε για κάθε προσπαθεια που πρπει να ξανα ξεκινήσει γιατι η
προηγουμενη απατυχε. Περιεχει εκδηλη αγανάκτηση.

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΛΑΚΑ
ΤΟ TABLET ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Φτού σου!

Αποτρεπτικό της βασκανίας, πολλές φορές λέγεται το πληρες : φτου να μην
αβασκαθεις*

*) Το ορθον: μην βασκαθείς.Το αρχικο αλφα της αβασκανιας (αντι βασκανιας) μάλλον από επιδραση
του ακαθαρμα (παρετυμολογια όχι καθαρος).

Φτου σου ρε ξεφτίλα!

Ο εμπτυσμος είναι βασικη ενεργεια εξευτελισμου κατά την διαπομπευση.
Πρβλ. επιθ. **Κατατάπτυστος** (με την εννοια καταστυστέος)

Φτου στα γένεια του Μουχαμέτη σου.

Είναι γνωστος ο σεβασμος των μουσουλμανων στα γενεια του προφήτη
Μωάμεθ. παράδοση είναι πολύ ιδιαίτερη όταν αναφέρεται στα μαλλιά του
Προφήτη. Δεν ήταν ούτε σγουρά ούτε ίσια, αλλά είχε τέσσερις σγουρές
μούκλες. Συνήθιζε να πιάνει το μουστάκι του και να αφήνει το μούσι του να
μεγαλώνει. Πολύ συχνά λάδωνε τα μαλλιά του και τα αρωμάτιζε, όπως και το

μούσι του. Ο Προφήτης λέγεται να είπε: «Κάντε το αντίθετο από τους πολυθειστές και αφήστε το μούσι σας να μεγαλώνει» (Μισκάτ ΧΧ:4). Η αγιοσύνη στο μούσι του Μωάμεθ σαν σημείο ανδρισμού και αξιοπρέπειας αναγνωρίζεται σε κοινούς όρκους. Όπως και οι Άραβες ορκίζονται στη ζωή ή στα γένια τους (walahyeti), το ίδιο σοβαρά και η μουσουλμανική κοινότητα ορκίζεται στα γένια του Προφήτη (Lahyet al-nabi). Ο όρκος αυτός ακούγεται παντού στη Μέση Ανατολή.

*Στάθηκε ό ένας αντίκρα στον άλλο, μέ ανοιχτά, καλά
στερεωμένα τά πόδια στο χῶμα, κοιτάχτηκαν· δεν είχαν ακόμα
ανάψει τα αἷματά τους, περίμεναν κοίταζε ό ένας τον ἄλλο,
μάχουνταν να βροῦν λόγια χοντρά, πειραχτικά, γιά ν' ἀγριέψουν,
να κάμουν κέφι να σκοτωθοῦν.*

— **Φτού στα γένια του Μουχαμέτη σου !** ἔκαμε ό Μανουσάκας κι
έφτυσε στον αέρα.

— *Φτού στο Χριστό σου τον μπάσταρδο ! αντιβλαστήμηξε κι ό
Νουρής.*

Νικ. Καζαντζάκη -Καπετάν Μιχάλης σ.201

Φτου

Εναρκτήρια λέξη για τα λαχνισματα. Για να επιλεξουμε ποιος θα τα φυλάει ή θα είναι η μανα σε παιδικα παιχνίδια.

Πχ. Φτου! Αμπε μπα μπολομ κλπ κλπ.

Εναρκτηρια λεξη σε βρισιες ή βλαστήμιες. Για επιταση και εδειξη αγανακτησης.

Πχ. Φτου! Ναπαρει ο διαβολος εχασα το πορτοφόλι μου.

Παροιμιες

Φτυνεις απανω φτυνεις τα μουτρα σου, φτύνεις κατω φτύνεις τα γένεια σου.

Φράσεις

Φτυσε στον κορφο σου.

Ανεκαθεν το φτσιμο στον κορφο θεωρειτο αποτρεπτικο της βασκανιας.

Δες Αναφορά [2](#).

Αλλα αποτεπτικα: το ματοχαντρο, τα σκορδα, το τιμιο ξύλο.

Εκκλησιαστικα φτυσιματα

Στην εκκλησια εχουμε πάρε-δώσε εμπτυσμων πανηγυρικω τω τροπω.

Εορτάζομεν τους εμψυσμούς του Ιησου (βλ. Αναφορές 1 - [Τον παθων Του τον τάραχον](#)) αλλα και το φτύσιμο του διαβολου που είναι υποχρεωτικο να κανει ο νεφωτιστος όταν βαπτίζεται.

Επειδη ο νεοφώτιστος τωρα πια είναι μωρο, πληρεξουσιος είναι ο αναδοχος που αναλαμβάνει αυτος τα φτυσει τον σατανα! Γι' αυτό ισως τα μωρα που βαπτίζονται δεν φορουν σαλιάρα.

Παραθετω το διαλογο μεταξυ ιερεως και μωρου (δηλ. αναδοχου), του διεξαγεται παροντος και του σατανά.

Βάπτιση - η ΕΥΧΗ

Ἀποδυομένου δὲ καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, εἰ ἐν ἡλικίᾳ ἐστί, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ δυσμᾶς, ἄνω τὰς χεῖρας ἐνόντα, καὶ λέγει ἐκ γ'.

Αποτάσσει τῷ Σατανᾷ; Καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; Καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; Καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; Καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕκαστον ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ, εἴ ἐστιν ὁ βαπτιζόμενος (βαπτίζομένη) βάρβαρος ἢ παιδίον καὶ λέγει·
Αποτάσσομαι.

Καὶ ὅταν εἴπῃ τρίς, ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον.

Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ.

Ἀπεταξάμην.

Καὶ ὅταν εἴπῃ τρίς, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ

... και αρχιζουν τα φτυσιματα.

Μετα ο νουνος λεει το "πιστευω". Επειδη σήμερα κανεις δεν το ξερει απ' εξω, καποιος του κυκλωματος του κραται μπροστα του το κειμενο.

Αναφορες

1.

Τον παθων Του τον τάραχον

«Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελούμεν' τοὺς **ἐμπτυσμοὺς**, τὰ ραπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυράν χλαῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην καὶ προ πάντων τὸν σταυρόν καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς κατεδέξατο· ἐτι δε καὶ τὴν τοῦ ευγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίαν»

2.

Φτυσε στον κορφο σου.

ἡ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἧς δὲ γαλάνα, (35)
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μεν ἅ μία κώρα,
ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνετο, τῶν δὲ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
ὥς μὴ βασκανθῶ δέ, τρίς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον·
ταῦτα γὰρ ἅ γραία με Κοτυτταρίς ἐξεδίδαξε (40)
[ἅ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποκίωνι ποταύλει].

Θεοκρίτος - Εἰδύλλια. 6.39

χεῖλέᾳ τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι,
καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε μή με μολύνῃς.' (10)
τοιᾷδε μυθίζουσα τρίς εἰς ἐδὸν ἔπτυσσε κόλπον,
καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὸ πόδε συνεχὲς εἶδεν
χεῖλεσι μυθίζουσα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα,
καὶ πολὺ τᾶ μορφᾷ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρός
καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα, (15)
καὶ χροὰ φοινίχθην ὑπὸ τῶλγεος ὥς ῥόδον ἔρσα.

Θεοκρίτος - Εἰδύλλια 20.11

μαινόμενον δὲ ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον φρίζας εἰς κόλπον πτύσαι.

Θεόφραστος - Χαρακτῆρες 16.15

Ἦκαμε ἓνα βῆμα, ἀκούμπησε τὴν ἀπαλάμη του στὸ ζεστὸ λαιμὸ τῆς φοράδας.

— Καπετὰν Μιχάλη, εἶπε χαμηλώνοντας τὴ φωνή του, ἀν ἔχεις ἀπάνω σου βάφτιση, λέγε—τί ἔχεις μαζί μου; Σήμερα τὸ μάτι σου δὲ μ' ἀρέσει· μὲ καρφώνει σὰ νὰ νά'μουν Τοῦρκος.

— Κάμε στὴν μπάντα, σοῦ λέω, νὰ μὴ σὲ πατήσῃ ἡ φοράδα! Ξανάγρουξε ὁ καπετὰν Μιχάλης καὶ γύρισε πέρα τὸ κεφάλι.

— Τί ἔχεις μαζί μου; Ξαναρώτησε ὁ καπετὰν Πολυξίγκης. Γιατί γυρίζεις τὸ κεφάλι;

— Κάμε στὴν μπάντα νὰ μὴ σὲ πατήσῃ ἡ φοράδα! Ἐγρουξε γιὰ τρίτη φορὰ ὁ καπετὰν Μιχάλης.

— Δὲν μπορεῖ ἄνθρωπος νὰ μιλήσῃ μαζί σου, δὲν ἔχει ἀπὸ ποῦ νὰ σὲ πιάσῃ!

— Ἔτσι μοῦ ἀρέσει, καπετὰν χανούμη! βρουχήθηκε ὅλο ἄχτι ὁ καπετὰν Μιχάλης καὶ σπιρουνίσε τὴ φοράδα.

Πήδηξε αὐτὴ, μὲ ὀρθὰ τὰ μπροστινὰ πόδια, καὶ παρὰ τρίχα νὰ ρίξῃ κάτω τὸν καπετὰν Πολυξίγκη.

— Τί νὰ σοῦ κάμω πού'σαι χριστιανὸς καὶ παλικάρι... μουρμούρισε ὁ καπετὰν Πολυξίγκης δαγκάνοντας τὸ μουστάκι του· ἀλλιῶς, κάτεχα ἐγὼ, δαιμονισμένε, ἀπὸ ποῦ θὰ σ' ἐπιανα!

Ἔφτυσε τρεῖς φορὲς σὰ νὰ 'θελε νὰ ξορκίσει τὸ κακὸ συναπάντημα καὶ τράβηξε κατὰ τὸ σπίτι τῆς ἀνιψιάς του.

Νικ. Καζαντζάκη -Καπετὰν Μιχάλης σ. 130

15/9/2013